

фармацевтичних інгредієнтів нами були обрані ефірні олії (ЕО) – лемограса та герані, які володіють протигрибковою, протизапальною, знеболювальною дією.

Висновки. На підставі проведених досліджень встановлено актуальність розробки песаріїв з ефірними оліями для лікування вагінальних кандидозів.

Список літератури

1. Айзятулов Р. Ф., Айзятулова Э. М. Эпидемиология, патогенез и лечение кандидоза мочеполовых органов у женщин. *Здоровье женщины*. 2019. № 6. С. 52–55.
2. Кисина В. И. Вагинальные инфекции: клиническое значение и лечение. *Здоровье женщины*. 2018. № 4. С.19–22.

Розробка складу таблеток протизапальної дії

Гребенюк М. П., Манський О. А.

Національний фармацевтичний університет,

Кафедра технологій фармацевтичних препаратів (м. Харків, Україна)

manscy@ukr.net

Вступ. Запальні захворювання в групі жінок дітородного віку займають лідируючі позиції серед патологічних станів в гінекології [1]. На сьогодні запальні захворювання в гінекології поділяють на дві групи: з ураженням верхніх та нижніх відділів статевих органів. Також, в залежності від характеру збудника, виділяють специфічні (передаються статевим шляхом) і неспецифічні (викликаються мікроорганізмами, які є складовою частиною піхви) запальні захворювання. До гострих відносяться запалення з вираженими симптомами; до підгострих – з тривалістю від 2 до 6 тижнів; до хронічних – з перебігом більш, ніж 2 місяці зі стадіями ремісії).

До запальних хронічних захворювань неспецифічної етіології відноситься, зокрема, сальпінгіт. Причиною виникнення є потрапляння патогенної мікрофлори до фаллопієвих (маткових) труб. Якщо не приділяти належної уваги до лікування, в найгіршому випадку це призводить до безпліддя. Разом з тим, прогноз захворювання є позитивним за умов своєчасного лікування.

При цьому перевагу слід віддавати лікарським засобам рослинного походження, які, порівняно з АФІ синтетичного походження, виявляють низьку токсичність, мінімальну кількість побічної дії, відносно дешевизну.

Тому, ефективне лікування сальпінгіту, скорочення терміну хронічного перебігу з застосуванням фітопрепаратів є запорукою дітородного здоров'я жінки і являє безсумнівний інтерес для практичної медицини.

Метою роботи була розробка складу та технології лікарського засобу протизапальної дії для лікування неспецифічного хронічного сальпінгіту.

Матеріали і методи. При проведенні досліджень нами було використано фармакопейні методи дослідження, які характеризуються достовірністю та відтвореністю отриманих результатів.

Як оптимальна лікарська форма нами було обрано таблетки, що обґрунтовано цілою низкою переваг перед іншими лікарськими формами.

Результати дослідження. Гранули отримували на лабораторному грануляторі. Таблетки отримували шляхом вологої грануляції. В якості основної діючої речовини ми використовували плоди аронії чорноплодної подрібнені. Як зв'язувальну речовину використовували воду очищену.

Отриманий гранулят висушували на поличній сушарці та опудрювали магнію стеаратом.

Висновки. Розроблено склад та технологію комплексного лікарського засобу комбінованої дії, антимікробної та імуномодельюючої, для лікування хронічного неспецифічного простатиту.

Джерела літератури

<https://doc.ua/ua/news/articles/hronicheskie-vospalitelnye-zabolevaniya-zhenskih-polovyh-organov-kak-faktor-besplodiya-v-brake>

Екстракти золотушника звичайного трави – перспективні субстанції для створення лікарських засобів з гепатопротекторною активністю

¹Грицик Ю. А., ¹Кошовий О. М., ¹Ковальова А. М., ²Гльїна Т. В.

¹ Національний фармацевтичний університет, (м. Харків, Україна)

² ПВНЗ «Київський медичний університет», (м. Київ, Україна)

gnosy@nuph.edu.ua

Вступ: Види роду Золотушник (*Solidago* L.) – багаторічні трав'янисті рослини родини Айстрові (*Asteraceae*). У світовій флорі відомо понад 100 видів, на території країн СНД зростає 16 дикорослих та 5-6 здичавілих видів. В медичній практиці застосовують з. канадський (*Solidago canadensis* L.) або з. гігантський (*Solidago gigantea* L.). Народна медицина застосовує з. звичайний (*Solidago virgaurea* L.). В Україні з. канадський вирощують як декоративну рослину, яка іноді дичавіє і росте як бур'ян на городах чи в садах. Досвід використання в народній медицині вказує на доцільність наукових дослідження сировини золотушника звичайного для розширення номенклатури нових офіційних видів сировини та створення нових лікарських засобів з різними фармакологічними ефектами.

Мета: Метою роботи було провести фітохімічне та фармакологічне дослідження екстрактів золотушника звичайного трави.

Матеріали та методи: Об'єкти дослідження: сухі екстракти з трави золотушника звичайного, які були отримані водою та 70 % розчином етанолу. В експериментальному дослідженні використано такі методи ТШХ (тонкошарова хроматографія) та спектрофотометрія в УФ-області [1, 2], дослідження біологічної активності проводили за допомогою методів *in vivo* (вивчення гепатопротекторної активності, гострої токсичності) [1].

Результати та їх обговорення: Методом ТШХ в екстрактах ідентифіковано галову кислоту; гідроксикоричні кислоти: хлорогенову та кофейну кислоти; флавоноїди: кверцетин, рутин, кверцетин-3-D-глюкозид (ізокверцитрин) та гіперозид. Методом спектрофотометрії встановлено вміст гідроксикоричних кислот, флавоноїдів та суми фенольних сполук. Встановлено, що внутрішньошлункове введення екстрактів трави видів золотушника (екстрагенти вода очищена або 70 % етанол) у дозі 6000 мг/кг не призводить до загибелі тварин, що вказує на відсутність токсичної дії екстрактів в цих дозі, та характеризує їх як практично нетоксичні (V клас токсичності, LD₅₀ > 5000 мг/кг). Одержані результати дослідження гепатопротекторної активності свідчать, що екстракти трави з. звичайного при гострому токсичному ураженні печінки проявляють помірну гепатопротекторну активність, яка дещо поступається препарату порівняння «Силібор». Застосування екстракту, одержаного водою, в дозі 25 мг/кг маси тіла тварини виявляло більш інтенсивніший та ефективніший вплив на гепатобіліарну систему в порівнянні з